

DREPTUL

LEGIslaŢIUNE — DOCTRINA — JURISPRUDENŢA — ECONOMIA POLITICA

APARE ODATA PE SĂPTĂMÂNĂ SUB CONDUCEREA D-lor

C. G. DISSESCU

V. ATHANASOVSKI, PAUL NEULESCU, DEM. NEULESCU, ALEX. CERBAN, C. MEITANI,
N. POLIZU-MICŞUNEŞTI, C. HAGI-THEODORAKY

SILIU RADULESCU
PRIM-REDACTOR

REDAŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
3, STRADELA SF. SPIRIDON, 3

B. P. RADULESCU
REDACTOR-ADMINISTRATOR

Ion N. Stambulescu.— *Semne îmbucurătoare.*
JurisprudenŢa Română.— *Inalta Curte de CasaŢie şi Jus-
tiŢie, secŢia II.*— Recurs în CasaŢie. — InstanŢă de Apel.—
Hotărâre prin care se declară competente de a judeca pricina
în fond.

(Hinde Bergman cu B. Bergmann).

Curtea de Apel din Bucureşti, secŢia I.— Minor.— AcŢiune în
rescisa unei şii nulitate.

(Petre Comşa cu D. S. Pisău şi Societatea «Concordia»)

Curtea de Apel din Craiova, secŢia I.— Dotă—Imobil dobândit
cu bani dotali.

(Const. PăviŢu cu minorii defunctei Theodora Constandinescu)

Trib. Ilfov, secŢia IV c. c.— Ratificare.— ObligaŢie izbită de
nulitate.— Biserici.— Persoane juridice.— Administrare.

(Epitropia Bisericii Icoana cu Isac Brenner)

Cronica Judiciară. *Inagurarea Palatului de JustiŢie din Iaşi.*

SEMNE ÎMBUCURATOARE

ÎnŢeleg să mă ocup şi azi de lucrările unora din
InalŢii noştri magistraŢi, cari prin considerabila muncă
depusă, dând publicităŢii lucrările lor, au dreptul la
viile noastre mulŢumiri.

M'am întrebat adesea-ori, cine are mai mult merit,
din punctul de vedere al interesului practic al ome-
nirii, savantul, inventatorul unei noi formule în
materie de industrie, de drept sau din oricare altă
ramură a activităŢii omeneşti, ori vulgariză orul, sau
mai bine zis cel ce aplică la nevoile zilnice ale
societăŢii descoperirile savanŢilor?

Am sfârşit prin a crede că în cele mai multe
cazuri meritul este aproape egal, pentrucă dacă unul,
savantul, face o nouă descoperire, ce rămâne de
sigur ca o nouă flacără aprinsă în domeniul ştiinŢei,
cel alt e singurul care o pune la punct, ca să poată
fi de vreun folos practic în viaŢa zilnică. Cred chiar,
că cea mai potrivită comparaŢie ce se poate face
între aceste două categorii de activităŢi, este într-o
floare splendidă şi strălucitoare, care conŢine cele
mai preŢioase sucuri sau elementele componente ale
unui produs, şi albina care adună aceste sucuri şi
elemente, le combină, şi astfel elaborează mierea,
cea mult plăcută şi utilă.

Privită din acest punct de vedere chestiunea, cred
că magistraŢii, a căroră misiune este să aplice legile
la speŢile ce li se prezintă, sunt în mod fatal conduşi

a deveni, în cele mai multe cazuri, vulgarizatori ai
principiilor de drept puse de legiuitori.

Este adevărat că ei au şi o parte constructivă în
efectuarea legilor, prin faptul că cu ocazia aplicaŢiei
acestor legi, este aproape imposibil a nu pune în
evidenŢă dificultăŢile interpretării şi aplicării lor,
adică cu alte cuvinte a arăta defectele lor, şi deci
a indica în mod indirect, cum ar fi fost mai bine
soluŢionate problemele ce se puneau, sau cum puteau
fi mai bine formulate regulele admise, deci a face
operă constructivă. MagistraŢii au deci în mod obiş-
nuit rolul albinelor, ei iau cunoştinŢă de noile for-
mule de drept, rezultat al cerinŢelor transformării
societăŢii, formule expuse de teoreticieni, de doctrinari
în operele lor, şi le aplică la cadrul restrâns al speŢei
de judecat, aducând astfel la cunoştinŢa particula-
rilor modul cel mai eficace cu care ei 'şi pot apăra
drepturile lor, adică a pune în practică, a vulgariza
principiile de drept.

În această ordine de idei, avem plăcerea a constata
munca foarte asiduă a trei dintre distinşi noştri
magistraŢi dela Inalta Curte de CasaŢie.

În prim loc voi să relev muncă uriaşă depusă
de D-I C. Hamangiu, consilier la Curtea de CasaŢie,
care de ani de zile, cu o perseverenŢă demnă de
admirat, pusă în publicarea a opere din specialitatea
dreptului, aduce nepreŢuite servicii persoanelor ce 'şi
fac din studiul dreptului ocupaŢia lor de predilecŢie.

Aşa, rând pe rând el a dat publicităŢii codurile
sale generale, cât şi codurile civile şi de procedură
adnotate, precum a dat publicităŢii codurile de audi-
enŢă, prezentate în formatul cel mai apropiat nevoilor
advocaŢilor şi magistraŢilor; iar acum în anii din
urmă a depus o grea muncă în dirijarea „Pandectelor
române“ lunare, şi în publicarea şi mai recentă a
Pandectelor săptămânale, publicaŢii ce umple un gol
realmente simŢit.

Toată această încordată muncă a adus preŢioase
înlesniri atât profesioniştilor, cât şi particularilor,
orientându-i în găsirea textelor de lege şi a solu-
Ţiunilor date de instanŢele judecătoreşti.

În al doilea loc, voi să relev de asemenea marea

și perseverența muncă depășă de ani de zile de D-l C. Botez, de asemenea consilier la Curtea de Casație, care a dat publicității lucruri foarte utile ca: adnotarea legii judecătorilor de ocazie și a legii timbrului, precum și publicarea recentă a noului cod de ședință.

Toate acestea constituiesc lucrări de o deosebită importanță, și pentru care are dreptul la recunoștința celor ce servesc în templul justiției.

În fine, în ultim loc voi să relev lucrarea foarte recentă, dar de un mare merit, a D-lui G. Plop, fost președinte al secțiilor Ardelene dela Curtea de Casație, care în dorința d'ă aduce la cunoștința noastră, a celor din vechiul regat, principiile dreptului civil aplicabil în cea mai mare parte a teritoriului din Ardeal, ce are caracterul de drept cutumiar, și-a impus o muncă de câți-va ani de zile, muncă extraordinară, publicând: Dreptul familiei material, cum și Dreptul ereditar, opere în care tratează despre modul cum sunt soluționate în legislația ungară, toate chestiunile se se ridică relativ la constituirea și organizația familiei, cât și a succesiunilor.

Dacă am ținut să constat meritele acestor neobosiți muncitori intelectuali, este mai mult spre a da o pildă tineretului dela tribunale și curțile de apel, unde se găsesc încă multe elemente de valoare, care însă din diverse motive, pregetă a urma pe colegii și înaintașii lor, spre a da publicității rezultatul reflecțiilor ce le sugerează zilnic aplicarea ce fac legilor.

Ion N. Stambulescu
*Procuror General la Curtea
de Casație*

JURISPRUDENȚA ROMÂNĂ

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE S. II

Audiența de la 17 Noembrie 1924

Președenția D-lui Oscar N. Nicolescu, Președinte

Hinde Bergman cu B. Bergmann

RECURS ÎN CASAȚIE.— INSTANȚĂ DE APEL.— HOTĂRĂRE PRIN CARE SE DECLARĂ COMPETINTE DE A JUDECA PRICINA ÎN FOND.— ART. 355 AL. I PROC. CIVILĂ ȘI 31 ȘI 33 DIN LEGEA CURTEI DE CASAȚIE.

Hotărârea prin care instanța de apel se declară competentă de a judeca o pricină în fond, conform art. 335 proc. civilă, nu constituie o hotărâre definitivă în sensul art. 31 și 33 din legea Curții de Casație, căci ea nu desezisează instanța, aceasta urmând să judece afacerea în fond, așa că partea nemulțumită pe o asemenea hotărâre nu poate să o atace cu recurs mai

înainte de darea hotărârei asupra fondului afacerii.

No. 490.— Respins ca inadmisibil recursul făcut de Hinde Bergman în contra deciziei Curții de apel din București S. III cu No. 8/924 în proces cu B. Bergmann.

S'au ascuitat D-nii avocați Losner pentru recurență și H. Stern pentru intimat.

Curtea deliberând,

Asupra incidentului de inadmisibilitate a recursului, făcut de Hinde Bergmann, în contra deciziei cu Nr. 8/924, a Curții de Apel din București, Secția III-a.

Având în vedere că prin această decizie, Curtea de Apel admitând apelul făcut de Bernard Bergmann contra sentinței cu No. 819 din 1922, prin care Tribunalul Ilfov, secția I-a, se declarase incompetentă de a judeca divorțul dintre recurență și soțul său, a decis că Tribunalul Ilfov era competent și că procesul să fie judecat în fond de către Curte, la stăruința părților.

Considerând că, după art. 355 alin. 1 din codul de proc. civilă, când se face apel în contra unei hotărâri prin care prima instanță s'a declarat incompetentă, dacă instanța de apel găsește apelul întemeiat, va schimba hotărârea apelată și, declarându-se competentă, va judeca pricina în fond.

Considerând că art. 31 partea I-a și art. 33 din legea organică a Curții de Casație, dispune că recursul este admisibil în contra hotărârilor definitive pronunțate de instanțele de apel, iar nu și în contra hotărârilor nedesăvârșite, cari sunt încă supuse apelațiunii.

Considerând că hotărârea prin care instanța de apel se declară competentă să judece afacerea, conform art. 335 din codul de proc. civilă, ca în speță, nu constituie o hotărâre definitivă în sensul textelor de lege de mai sus, căci ea nu desezisează instanța, aceasta urmând să judece apelul în fond, așa că partea nemulțumită pe o asemenea hotărâre, nu poate să o atace cu recurs mai înainte de darea hotărârei asupra fondului afacerii.

Că, dar, incidentul ridicat este întemeiat și recursul de față urmează a fi respins ca inadmisibil.

Pentru aceste motive, admite incidentul și respinge ca inadmisibil recursul.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI S. I.

Audiența de la 2 Iulie 1924

Președenția D-lui P. Hagiotopol, Prim-președinte

Petre Comșa cu D. S. Pisău și Soc. «Concordia»

MINOR.— ACȚIUNE ÎN RESCIZIUNE ȘI ÎN NULITATE.— ART. 950, 951 ȘI 1163 C. CIVIL.

Angajamentul minorului făcut de el singur, există până ce nu este anulat, chiar dacă ar

fi vorba de contracte pentru care legea prevede anumite formalități, de oarece potrivit art. 1163 c. civil minorul numai are acțiune dacă a ratificat contractul și aceasta chiar atunci când este nul pentru lipsă de forme; ori, ratificarea sau conformarea presupune neapărat un angajament existent, cu alte cuvinte o chestiune de incapacitate cu sancțiunea unei nulități relative.

No. 203.— Respins ca nefundat apelul făcut de Petre G. Comșa prin petiția înregistrată la No. 325/1922 în contra sentinței Trib. Prahova S. III cu No. 77/922 în proces cu D. S. Pisău și Soc. petroliferă «Concordia».

Curtea,

Asupra apelului făcut de Petre G. Comșa, prin petiția înregistrată la No. 3251/922, în contra sentinței civile No. 77/922 a Trib. Prahova Secția III, prin care s'a respins acțiunea ce a intentat în contra d-lui D. S. Pisău din Ploești și Societatea petroliferă «Concordia» prin reprezentanții săi legali, cu sediul în strada Lipsani din București, cererea de chemare în garanție făcută de Societatea «Concordia» ca rămasă fără interes, și a mai fost obligat apelantul să mai plătească părâților suma de cinci sute lei cheltuieli de judecată.

Având în vedere că reclamantul Petre G. Comșa, cere prin acțiunea sa la prima instanță, ca față de părții D. D. Pisău și Societatea petroliferă «Concordia» să se declare anulat contractul autentificat de Trib. Prahova la No. 6020/906 și transcris în registrul special la No. 3949/906, cu care a concesionat și arendat pentru exploatare petroliferă lui Ion P. Dumitrescu, un loc din Băicoi, cum și actele autentificate de Tribunalul Prahova la No. 8505/906, 2210/916; 2221/916 și transcrise în registrul special la No. 5543/906, 1233/916 și 12344/916, prin care acea concesiune a fost cedată de Ion F. Dumitrescu lui Jean Ganz, acesta lui D. S. Pisău și acesta societății «Concordia», întrucât contractul inițial autentificat la No. 6020/906 a fost făcut pe timpul când era minor;

Având în vedere că societatea «Concordia» cere, prin acțiunea în garanție făcută prin petiția înregistrată la No. 20477/921, ca d-l D. Pisău, în cazul când reclamantul Petre Comșa nu obține câștig de cauză, să fie obligat să restituie societății prețul concesiei, cu procente legale dela data cererii;

Având în vedere că Tribunalul Prahova, secția III-a, statuând asupra acțiunii reclamantului Petre G. Comșa, cum și asupra cererii de chemare în garanție a Societății «Concordia» prin sentința sa cu No. 77/922, a respins ca nefundată acțiunea d-lui

Petre G. Comșa și cererea de chemare în garanție a Societății «Concordia» ca devenită fără interes, pe temeiul motivelor de drept și de fapt prevăzute într'insa, pe care Curtea găsiindu-le juste și întemeiate și le însușește în totul;

Având în vedere că reclamantul Petre G. Comșa susține în instanța de apel, că existând deosebire între acțiunea în resciziune și cea în nulitate și întrucât la data încheierii contractului de concesione era minor, nu putea da în concesione fără autorizația consiliului de familie și omologarea justiției; că acest act fiind făcut fără paza acestor formalități, fiind nul în formă, este inexistent;

Având în vedere că, admitând că deosebiri ar fi între aceste acțiuni, oricare ar fi rațiunea lor, totul este constant în drept că angajamentul minorului făcut de el singur, există până ce nu este anulat, chiar dacă ar fi vorba de contracte pentru care legea prevede anumite formalități, și aceasta rezultă clar din dispozițiile art. 1163 cod. civil, care prevede că minorul nu mai are acțiune dacă a ratificat contractul, și aceasta chiar atunci când este nul pentru lipsă de forme; ori, ratificarea sau confirmarea presupune neapărat un angajament existent, cu alte cuvinte o chestiune de incapacitate, cu sancțiunea unei nulități relative;

Că dar, așa fiind, această obiecțiune fiind nefundată, urmează a fi înlăturată.

Având în vedere că reclamantul Petre G. Comșa mai susține că întrebuintarea biletului de identitate nu constituie manopere dolosive și nici nu se face dovada că ar fi întrebuintat manopere dolosive;

Având în vedere că este adevărat că manoperele dolosive trebuie să consiste în fapte pozitive amăgitoare, exercitate asupra unei persoane, care împiedicând limpezimea raționamentului și a dreptei judecări, a determinat-o a face actul, care dacă nu ar fi existat acestea, nu ar fi contractat, însă întrebuintarea unui act fals, biletul de identitate, pentru a induce în eroare asupra capacității, este nu o prezumție, o manoperă, ci un act scris, o dovadă indiscutabilă că a comis înșelăciunea și din faptul întrebuintării lui, Curtea își face convingerea că reclamantul Petre G. Comșa s'a servit de biletul de identitate pentru a induce în eroare pe parte că era major, fără de care contractul nu s'ar fi încheiat.

Că dar, așa fiind, și această obiecțiune fiind nefundată, urmează a fi înlăturată și deci apelul urmează a fi respins.

Pentru aceste motive, redactate de d-l Prim-președinte P. Hagiopol, respinge apelul.

Semnați: P. Hagiopol, S. Gogălbniceanu, Gr. Pherechide.

OPINIUNE

Subsemnații suntem de părere a se admite apelul făcut de Petre C. Comșa, în contra sentinței Trib. Prahova Secția III-a, cu No. 77/952 și, în consecință, a i se admite acțiunea astfel cum este formulată prin petițiunea înregistrată la No. 5588/919, pentru următorul motiv:

Având în vedere că, din actele aflate la dosar și din concluziunile părților, rezultă că prin actul de concesiune și arendare petroliferă autentificat la No. 3949/9 6 și transcris special la No. 6020 906 la Trib. Prahova, secția I, Ion V. Dumitrescu, avocat, autorul Soc. „Concordia“, ia în concesiune și arendare petroliferă un teren în comuna Băicoi, județul Prahova, pe termen de 20 ani, dela apelantul Petre G. Comșa; că, în urmă, apelantul prin petiția înregistrată la No. 5588/919 a chemat în judecată pe D. S. Pisău și Societ. „Concordia“, concesionarii succesivi ai terenului în litigiu, pentru ca față de ambii să se declare anulate actele în baza cărora se pretinde că au un drept de exploatare petroliferă asupra terenului din actul inițial, pe motiv că concedentul Petre G. Comșa fiind minor la data actului de concesiune, a concesiionat acest teren fără autorizațiunea consiliului de familie și autorizația justiției, această acțiune a fost respinsă de Trib. Prahova prin sentința apelată înaintea acestei Curți;

Având în vedere că intimații au susținut că într'adevăr apelantul, la încheierea actului în cauză, era minor, în vârstă de 20 ani și două luni, însă prezentându-se la Tribunal, oare a autentificat actul cu un bilet de identitate, în care era trecut în vârstă de 21 ani, prin acest fapt a indus în eroare, asupra vârstei, pe contractantul său și, potrivit art. 116 codul civil, n'are acțiune în resciziune contra obligațiunilor ce rezultă din delictete sau quasi-delictetele sale;

Considerând că din combinarea art. 951, 1157 și 1153 codul civil, rezultă că minorul, ca să atace angajamentele contractate de dânsul, are două acțiuni distincte una de alta, prima acțiune în resciziune pentru actele făcute de un minor care trebuia să fie făcute de tutore, însă numai în caz de leziune, și secunda acțiunea în nulitate pentru actele juridice lipsite de formalitățile pe care legiuitorul le-a prevăzut în interesul minorului;

Considerând că, într'adevăr, după art. 1162 cod. civil minorul n'are acțiune în resciziune contra obligațiunilor ce rezultă din delictetele sau quasi-delictetele sale, însă această dispozițiune este inaplicabilă în cauză, căci în speță nu se află în discuție o acțiune în resciziune, ci o acțiune de nulitate, deoarece actul a cărui nulitate se cere de apelant este un act de

dispozițiune, pentru care se cere anumite formalități prevăzute de codul civil;

Că, chiar dacă dispozițiile art. 1162 cod. civil ar fi aplicabile și acțiunii din acest proces, admintând ipotetic că n'ar fi nici o distincție între acțiunea în resciziune și acțiunea în nulitate, după cum susține intimatul, totuși această dispozițiune este inoperantă în cauză, căci în fapt nu se constată că apelantul Petre G. Comșa a întrebuintat la încheierea actului a cărui nulitate se cere, manopere frauduloase; că, faptul apelantului Comșa de a fi prezentant Tribunalului, cu ocaziunea autentificării actului în cauză, un bilet de identitate în care se arată că avea etatea de 21 ani, nu constituie o manoperă frauduloasă care să inducă în eroare pe contractantul său asupra majorității sale, căci vârsta legalmente se stabilește cu act de naștere, iar nu cu un act de identitate în care printre alte elemente caracteristice personale se trece și vârsta, și aceasta cu atât mai mult cu cât intimatul nici s'a susținut măcar că la obținerea biletului de identitate, apelantul ar fi întrebuintat vre-un mijloc viclean ca să inducă în eroare autoritatea comunală care l-a eliberat, asupra vârstei arătată în biletul de identitate; că, așa fiind, mențiunea vârstei din acest bilet nu poate avea alt caracter, decât acela al unei declarațiuni făcute de apelant că e major, fapt care potrivit art. 1159 cod. civil nu poate împiedeca pe apelant să exercite acțiunea în resciziune, fie că a făcut această declarație din eroare, fie chiar din rea credință. Persoana care a contractat cu minorul, este în culpă că nu s'a informat precis de vârsta acestuia și trebuie să suporte toate consecințele imprudenței sale, de a-și vedea anulate actele încheiate cu minorul.

Că, așa fiind, neexistând nici o împiedecare în exercițiul acțiunii apelantului, suntem de părere a se admite apelul și, în consecință, și acțiunea, astfel cum e formulată.

Semnați: *G. Slătineanu, N. Radovici.*

CURTEA DE APEL DIN CRAIOVA S. II.

Audiența de la 14 Octombrie 1924

Președenția D-lui C. R. Marinescu, consilier

Constandin Plăvițu cu minorii defunctei Teodora Constandinescu
DATA.— IMOBIL DOBÂNDIT CU BANI DOTALI.—ART. 1247 C. CIVIL.

Intru cât potrivit art. 1247 c. civil, nemișcătorul câștigat cu bani dotali nu devine dotal dacă nu s'a stipulat în contractul de căsătorie asemenea întrebuintare a banilor dotali, rezultă în mod virtual prin *a contrario* că imobilul este dotal dacă în contractul de căsătoriei s'a

stipulat întrebuințarea banilor dotali în dobândire de imobile și fără a fi nevoie de termeni sacramentali pentru validitatea acestei clauze.

No. 227.— Respins apelul făcut de către Const. Plăvițu în contra sentinței Trib. Mehedintși S. I cu No. 508/923 în proces cu Emilian Dobrovicescu în calitate de tutor ad-hoc al minorilor def. Teodora Constantinescu.

Curtea,

Având în vedere apelul făcut prin petițiunea înregistrată la No. 5172 din 1923 de către Constantin Plăvițu, avocat, domiciliat în Turnu-Severin, în contra sentinței No. 508/923, pronunțată de Tribunalul Mehedintși, secția I, prin care s'a admis acțiunea intentată de către Emilian Dobrovicescu, în calitate de tutor ad hoc al minorilor defunctei Teodora Constantinescu și s'a anulat actul de vânzare autentificat de Tribunalul Mehedintși, la No. 689 din 1913 transcris la No. 3197 913, obligându-se Constantin Plăvițu a lăsa reclamantului în liberă posesie și proprietate, imobilul prevăzut în menționatul act.

Având în vedere desbaterile urmate și actele cauzei, din care se constată următoarele :

Prin actul dotal autentificat la No. 494/1908 de Tribunalul Mehedintși, Teodora Hergot la căsătoria sa cu Titu Constantinescu își constituie dotă suma de lei 19831 în numerar și mai multe imobile. Soții stipulează că pot vinde imobilele dotale și banii rezultăți din vânzare cum și împrumuturi cu consimțământul soției și al Tribunalului, în rangul întâi, în imobile rurale or urbane, de asemenea soțul va putea cumpăra imobile rurale sau urbane, dupe o prealabilă expertiză, ordonată de Tribunal. În virtutea acestei stipulațiuni, Teodora Constantinescu, cu autorizațiunea soțului și a Tribunalului Mehedintși secția I No. 4405 1909, cumpără dela Dumitrana I. Popescu prin actul autentificat la No. 1033/1909 de către Tribunalul Mehedintși transcris la No. 5210 909 și pe prețul de 3500 lei bani dotali un loc de casă situat în Turnu-Severin, strada Renașterei.

În urmă, soții Constantinescu cu autorizațiunea tribunalului Mehedintși No. 3260 913. vând acest loc prin bună învoială lui Constantin Plăvițu cu prețul de 4000 lei prin actul autentificat de tribunalul Mehedintși la No. 689 913 transcris la No. 3198 913.

Teodora Constantinescu încetează din viață în anul 1919, minorii rămânând sub tutela legală a tatălui lor. La 15 Maiu 1923 se întentează de către Emilian Dobrovicescu în calitate de tutor ad-hoc al minorilor Constantinescu acțiune în anularea vânzării intervenită între Teodora Constantinescu și Constantin Plăvițu prin actul mai sus arătat și Tribunalul Mehedintși S. I, prin sentința No. 508/923, a admis aceasi acțiune, pe temeiul că imobilul cumpărat de Teodora Constantinescu dela Dumitrana Popescu era dotal și deci nu putea fi vândut de Teodora Constantinescu prin bună învoială și în afară de cazurile prevăzute de lege.

Având în vedere că în fond apelantul a susținut că imobilul în discuțiune nu era dotal de oarece

în actul dotal al Teodorei Constantinescu nu se prevede anume că imobilul cumpărat cu bani dotali va deveni dotal.

Având în vedere că la acest motiv intimatul a opus că o asemenea mențiune nu era necesară.

Având în vedere că dupe dispozițiunile art. 1247 cod. civil, nemisăcătărul câștigat în timpul căsătoriei prin bani dotali, nu devine dotal dacă nu s'a stipulat în contractul de căsătorie asemenea întrebuințare a banilor dotali. Din dispozițiunile acestui articol rezultă în mod virtual, prin *a contrario*, că imobilul este dotal dacă în contractul de căsătorie s'a stipulat întrebuințarea banilor dotali în dobândire de imobile ; că de altă parte, legea nu cere întrebuințarea de termeni sacramentali pentru validitatea clauzei de întrebuințare :

Având în vedere că în actul dotal, soții Constantinescu dupe ce stipulează că adoptă regimul dotal, declară că averea mobilă va fi inalienabilă, consemnându-se, așa că soțul să aibă numai folosința banilor, că soțul va putea cumpăra imobile rurale or urbane după o prealabilă expertiză ordonată de Tribunal.

Această obligațiune impusă soțului constituie neîndoios o clauză de întrebuințare și întrucât soții la dobândirea imobilului dela Dumitrana I. Popescu s'au conformat acestei clauze și au prevăzut anume în actul lor de dobândire că imobilul l-au plătit cu bani dotali, și că el va deveni dotal în baza regulii fixate prin art. 1248 cod. civil ;

Astfel dar, imobilul fiind dotal, înstrăinarea pe care au făcut-o ulterior soții Constantinescu către Constantin Plăvițu neintrând în cazurile excepționale prevăzute de codul civil, în care înstrăinarea poate avea loc, ea este nulă conform art. 1255 din codul civil.

Prin urmare și acest motiv de apel este neîntemeiat.

Având în vedere că apelantul a cerut ca, în caz de anulare, să fie obligat intimatul să-i plătească valoarea construcțiunilor ce a ridicat pe imobil și să i se acorde dreptul de retenție până la plata acelei valori ;

Având în vedere că intimatul s'a opus la admiterea acestei cereri de oarece ea nu s'a prevăzut între motivele de apel ;

Având în vedere că apelantul invocase două motive prin petiția de apel, în cursul judecăței în apel, în sedința dela 26 Noembrie 1923, i s'a dat un ultim termen a comunica motivele de apel ce va mai avea, că D-sa cu petițiunea înregistrată la No. 100/1024 a invocat încă un motiv, dar nici prin petiția de apel, nici prin petiția ulterioară d-sa n'a făcut nici o cerere privitoare la valoarea construcțiunilor,

Că astfel fiind, Curtea în temeiul art. 69 și 326 procedura civilă, nu poate intra în cercetarea acestui motiv.

Prin urmare, toate motivele de apel fiind neîntemeiate, apelul urmează a fi respins.

Pentru aceste motive, respinge apelul.

Semnați: *C. R. Marinescu, P. Neațu, Daniel Bivolariu, D. T. Alexiu.*

TRIBUNALUL ILFOV, S. IV c. c.

Audiența de la 21 Septembrie 1925

Președinția D-lui Siliu Rădulescu, judecător,

Epitropia Bisericii Icoana cu Isac Brenner

RATIFICARE.— OBLIGAȚIUNE IZBITĂ DE NULITATE.— RATIFICARE TACITĂ.— DIN CE ACTE ȘI ÎN CE CONDIȚII POATE REZULTA.— ART. 1190 ȘI 1167 C. CIVIL.
BISERICI.— PERSOANE JURIDICE.— ADMINISTRAREA LOR.— CONTRACT DE LOCAȚIUNE.— SEMNAREA LUI DE UN SINGUR EPITROP.— ART. 49 DIN LEGEA CLERULUI ȘI 49 DIN REGULAMENTUL LEGII.

1) Potrivit dispozițiilor art. 1190 și 1167 c. civil, orice obligațiune în contra căreia legea admite acțiunea în anulare, poate fi confirmată sau ratificată fie în mod expres fie tacit; însă pentru ca această ratificare să aibă loc, trebuie să se constate că obligațiunea a fost executată de bună voie de către cel în favoarea căruia era creată nulitatea, în cunoștința viciului de care acea obligațiune era atinsă și cu intenția confirmătorului de a repara acel viciu.

2) Persoana juridică a unei biserici, potrivit art. 49 din legea clerului și 49 din regulamentul acelei legi, neputând fi valabil reprezentată numai de unul din epitropi, urmează că contractul de locațiune semnat de un singur epitrop este izbit de nulitate ca fiind încheiat de o persoană ce nu avea calitate și deci nu poate fi opozibil bisericii.

No. 1123.— Admisă acțiunea intentată de epitropia Bisericii Icoana și cererea de intervenție făcută de Preotul Paroh Dumitrescu în contra lui Isac Brenner.

Tribunalul,

Asupra acțiunii civile intentată de Petre Georgescu și Petre Dumitrescu în calitate de epitropi ai Bisericii Icoana contra lui Isac Brenner prin cari cer ca Tribunalul în primul rând să declare desfăcut contractul de închiriere vizat de A-ția Financiară a Capitalei la No. 45546/923, intervenit între preotul C. Dumitrescu și numitul pârât, cum și asupra ce-

reerei de intervenție făcută de către Preotul C. Dumitrescu cu petiția înreg. la No. 1177/921 prin care în calitate de paroh al Bisericii Icoana, vine alături de reclamanți să susțină și să apere interesele epitropiei.

Având în vedere că față de această acțiune, pârâtul Isac Brenner cu petiția înreg. la No. 15997/925 a făcut cerere de chemarea în garanție a preotului paroh C. Dumitrescu, cerere care însă nu mai poate face astăzi obiectul debaterilor, de oarece Tribunalul prin jurnalul cu No. 9036/925, potrivit art. 114 pr. civ., a dispus că această cerere de chemare în garanție să se judece separat, astfel că astăzi litigiul este legat între Epitropia Bisericii Icoana ca reclamantă, reprezentată prin Petre Dumitrescu și Petre Georgescu, pe lângă cari s'a alăturat preotul paroh Dumitrescu ca intervenient și Isac Brenner ca pârât.

Având în vedere că, în primul rând, reclamanții și intervenientul întemeiază cererea lor pe considerațiunea de drept că, potrivit art. 49 din legea clerului și art. 49 din regulamentul acelei legi, Bisericile sunt persoane juridice, a căror avere se administrează de epitropi și cari nu pot lua hotărâri valabile de cât numai dacă întrunește voturile a doi din ei: ori, în speță, susțin reclamanții, contractul de închiriere a cărui anulare o cer, nu a fost încheiat în mod valabil de epitropie, de oarece închirierea în loc să fie făcută prin hotărârea a cel puțin doi epitropi, a fost făcută numai de către un singur epitrop, preotul paroh Dumitrescu, care nu avea această calitate.

Considerând că, în drept, potrivit art. 49 din legea clerului și art. 49 din regulamentul acelei legi, Bisericile sunt persoane morale cari se administrează de către epitropi a căror hotărâre nu este valabilă dacă nu a întrunit voturile a doi dintr'ânsii.

Considerând deci că persoana juridică a unei Biserici neputând fi reprezentată numai de unul din epitropi, contractul de închiriere semnat în numele epitropiei numai de un singur epitrop este izbit de nulitate ca fiind încheiat de o persoană ce nu avea calitatea și nu poate fi opozabil bisericii.

Având în vedere că, în speță, contractul de închiriere a cărui nulitate se cere, fiind semnat numai de preotul Dumitrescu ca paroh al Bisericii Icoana, iar nu de 2 epitropi cum cere legea clerului în vigoare în momentul încheierii contractului, acțiunea epitropiei în anularea acestui contract devine fundată.

Având în vedere că pârâtul Isac Brenner în apărarea intereselor sale susține că deși după părerea sa contractul este valabil, chiar că poartă numai semnătura preotului Dumitrescu, dar încă și în ipoteză că numai semnătura preotului Dumitrescu nu poate anula epitropia, totuși acțiunea Epitropiei tre-

bun respinsă ca neîntemeiată de oarece aceasta prin confirmarea tacită a ratificat contractul de încheiere.

Considerând că, în drept, potrivit art. 1190 și 1167 c. civ. orice obligațiune în contra căreia legea admite acțiunea în anulare poate fi confirmată sau ratificată fie în mod expres, fie în mod tacit.

Considerând că pentru ca să se poată susține că obligațiunea viciată a fost ratificată, trebuie să se constate că acea obligațiune a fost executată de bună voie de către cel în favoarea căruia nulitatea era creată, în cunoștința viciului de care obligațiunea era atinsă și cu intenția confirmatorului de a repara acel viciu.

Având în vedere că, în speță, nu numai că de către părât nu se face cu nimic dovadă vre unui fapt din care să rezulte că epitropia Bisericii Icoana având cunoștința de viciul care izbea contractul de locațiune, l'a executat toși cu intenție de a ratifica acel viciu, dar încă contrariul rezultă din însăși acțiunea în anulare pe care a făcut-o epitropia în data ce a cunoscut viciul contractului.

Având în vedere că chitanțele cu antetul „Epitropia Parohiei Icoana” care constată plata ratelor de chirie și pe cari părâtul le produce în instanță pentru a susține că dintr'ânsele rezultă dovada că epitropia a ratificat contractul de locațiune, nu pot face această dovadă, de oarece ele sunt semnate tot numai de preotul Dumitrescu care a semnat și contractul de locațiune, și din simpla semnătură a sa după aceste chitanțe nu se poate deduce ratificarea contractului, a cărui anulare o cere tocmai pe motiv că a fost semnat numai de un singur epitrop preotul Dumitrescu.

Că astfel fiind, contractul de închiriere urmând a fi anulat pe baza temeiurilor de drept și de fapt mai sus arătate, Tribunalul găsește inutil a mai examina și celelalte motive din acțiune.

Văzând și disp. art. 129 al. I.I pr. civ., precum și cererea de cheltuieli.

Pentru aceste motive, admite acțiunea și cererea de intervenție.

Semnat, *Siliu Rădulescu*

Inaugurarea noului Palat al Justiției din Iași

Dumineca trecută, 11 Octombrie, a avut loc la Iași, cu mare solemnitate, inaugurarea noului Palat al Justiției, din vasta și măreața clădire ridicată pe locul istoric unde odinioară a fost vechea Curte Domnească a Moldovei.

În prezența M. S. Regelui, a M. S. Reginei și

Principilor moștenitori, cari au ținut să prezideze la această sărbătoare a Justiției, P. S. S. Mitropolitul Pimen, încourajat de toți episcopii eparhiilor din Moldova și de Înaltul Cler, a oficiat serviciul divin, rostind o rugăciune anume alcătuită pentru această inaugurare.

După consacrarea noului așezământ, au urmat discursurile festive. Cel dintâi a vorbit d-l arhitect Berindei, constructorul mărețului palat, făcând istoricul clădirii dela primele începături până în zilele de azi, și sfârșind cu constatarea că înfăptuirea acestei opere se datorește d-lui G. G. Mărzescu, ministrul justiției, care a făcut tot ce a fost cu putință pentru a găsi fondurile necesare terminării ei.

Au luat apoi cuvântul d-l Eugen Herovanu, decanul Baroului Iașan, și d-l Dimitrie Volanschi, primul-președinte al Curții de Apel, cari în termeni elocvenți au caracterizat însemnătatea noului edificiu închinat Dreptății și slujitorilor ei.

La rândul său, d-l G. Mărzescu, ministrul justiției, a rostit această însuflețită cuvântare:

În zilele ce vor urma acestei solemnități—pentru ca interesele societății și acele ale justițiabililor să nu fie prejudiciate prin întreruperea funcțiunii instanțelor judecătorești—treptat, mai întâi secțiunea civilo-comercială ce stă, de două decenii, despărțită de tribunalul căruia aparține, și apoi, celelalte secțiuni și Curtea de Apel se vor strămuta în acest palat, reînălțat pe temeliiile fostei Curți Domneștii a Moldovei și merit, din timpuri străvechi, să servească dealungul veacurilor, ca așezământ pentru împărțirea dreptății, pentru cărmuirea administrativă a județului Iași și încă, adaogă undeva o poruncă domnească, pentru odihna Domnilor Țării trecători pe aici.

Se împlinește cu aceasta în viața judiciară din această parte a țării o mare nevoie, de mult, dar mai puternic simțită acum, după punerea în aplicațiune a noiei legi pentru unificarea judecătorească.

Se împlinește cu aceasta, însă, și o veche dorință a Iașului care, fericit de roadele binefăcătoare ale inițiativei sale dela 1859 și ale jertfelor ce a făcut pe altarul Unirei, nu cere decât să i se restaureze și să i se conserve cu pietate monumentele în care trăește un trecut glorios închinat întreg și fără gând de revenire, istorii unice a unui singur și nedespărțit neam românesc.

„Să se ridice din cenușă, să se înalțe mai măreț și mai frumos de cum a fost», a zis Domnitorul Carol când, în ultimul incendiu, s'au prăbușit zidurile „Palatului Administrativ” și s'au pierdut

urmele a tot ce mai putea reaminti că a fost cândva acolo un Divan pentru dreptate și o Curte care a uimit lumea la nunta ficei lui Vasile Lupu.

Și cuvântul Domnitorului nu s'a desmințit.

A fost de bun augur, pentru unire și pentru soarta acestui Palat — atât de greu încercat în timpul războiului — porumbelul alb ce legenda spune că s'a așezat pe frontispiciul lui în momentul acelei alegeri în care voințele patrioților și, mai presus de ele, puterile istorice au aruncat poporul român prima punte de trecere către un viitor mai fericit.

A fost de bun augur și după șesezeci de ani în isbânda luptei hotărâtoare pentru desăvârșita înfăptuire a unității naționale ce istoria V'a rezervat, în vremuri neasemuit de grele să purtați tot pe pământul Moldovei.

Nu putem, în adevăr uita, Sire, că de aci v'ați reintors biruitor în Capitala Țării, pentru ca apoi la Mănăstirea Putnei la mormântul Marelui Ștefan, Otitorul și ocrotitorul de zi și de noapte a acestui așezământ, să roștiți mișcătoarele cuvinte care încheagă pentru noi și pentru generațiile viitoare cea mai glorioasă pagină din istoria neamului:

„Prin jertfe de sânge a sute de mii din fiii patriei, am împins hotarele până la marginele însemnate de graiul și de sângele românesc.

„Chilia și Cetatea-Albă, la pierderea cărora a sângerat inima ta, sunt ale noastre, și Ardealul pentru care tu și viteazul tău fiu Petru Rareș a-ți purtat armele victorioase peste munți, este al nostru.

„Al nostru-i malul Mării și bogata Dunăre de jos.

„Și tot după a ta poruncă făcut-am răzeși, în tot întinsul pământului românesc, pe toți aceia cari au purtat arma în timp de război, lucrând cu plugul în timp de pace.

„Steagul tău purtător de biruinți, l'am așezat în Mitropolia Capitalei...

„In numele tău și al marelor tale fapte, am găsit izvorul nesecat al răbdării în timpul de umilință și al curajului în timpul de restriște.

„Insuflă-ne duhul sfintei uniri în inimile noastre pentru ca să putem duce înainte greaua sarcină a statului nostru întregit“.

Sire,

Adânc pătrunși de măreția operei ce a-ți înfăptuit și de funcțiunea ce trebuie să îndeplinească puterea judecătorească în organizarea statului și în acțiunea pentru consolidarea unirei, prin asigurarea ordinii de drept. Vă încredințăm că în așezământul în care plutește spiritul celor mai buni și mai

drepti Domni, hotărârile judecătorești ce se vor executa în numele Măreții Voastre vor fi expresiunea conștiințioasă a legii și a dreptății.

Avem pentru aceasta, cheazăia neîndoioasă a capacității profesionale de elită cu care se poate mândri magistratura și țara pretutindeni și în fața tuturor. La această însușire de fond noul Palat adaugă însușirile externe a formei, a cadrului impunător în care se cuvine să se exercite dreptul de „jurisdictio“ pe care Suveranitatea Națională, îl conferă puterii judecătorești.

Și acum urcând treptele și îndreptându-Vă către porțile închise ale noului templu, loviți-le cu sceptrul puterii suverane ce purtați „prin grația lui Dumnezeu și Voința Națională“ și roștiți cu credință „că așa va fi“, porunca, singura poruncă pe care judecătorii sunt datori s'o asculte:

„Aperite Mihi portas justitiae“.

Serbarea s'a încheiat de M. S. Regele prin o înălțătoare cuvântare la sfârșitul căria a rostit următoarele cuvinte lapidare:

„Consider ca un fericit augur pentru spiritul dreptății care trebuie să vă inspire în judecățile domniilor voastre, aici în acest nou palat al justiției, că terminarea acestei mărețe clădiri coincide cu noua reformă judecătorească.

„Nu mă îndoiesc că magistratura ieșană împreună cu baroul său de avocați, în sânul cărora avem atâția bărbați vrednici și luminați, ca și întreaga magistratură română, sunt conștienți de marea lor răspundere și că uitând unii ce a fost mai înainte sub alte legi și sub altă stăpânire, dar unind toți împreună știința și experiența lor cu s linițele lor, vor căuta din răspuneri a ajunge printr'o înțeleaptă armonizare a deosebitelor legiuiri la acea unitate de jurisprudență, nedespărțită de ideea de Stat unitar ce este și trebuie să fie România din zilele noastre“.

Cuvintele M. S. Regelui au fost îndelung aplaudate și ovaționate.

Administrația revistei roagă pe d-nii abonați în întârziere a-i trimite cât mai neîntârziat costul abonamentului rămas neachitat. Tabla de materie se trimete la cerere abonaților în curent cu plata abonamentului.
